

спроби прийняти закон про медіацію, однак жоден із запропонованих законопроектів так і не був прийнятий.

Як зазначає автор законопроекту «Про медіацію» № 7481 від 17.12.2010, медіація є гідною альтернативою судовому врегулюванню спорів, де пошук взаємоприйняттого рішення відбувається не на основі формальних документів, а виходячи виключно з пошуку балансу інтересів сторін шляхом проведення низки переговорів, висловлення думок та пропозицій за участю незалежної особи (медіатора), який сприяє підтриманню та розвитку між сторонами культури їхніх відносин, призводить до результату взаємопорозуміння [2].

Відмінності медіації від суду, третейського суду полягають у тому, що сторони конфлікту самостійно обирають медіатора, який не ухвалює остаточне рішення для сторін, а сприяє вирішенню конфлікту шляхом організації і ведення переговорів так, щоб сторони конфлікту самостійно ухвалили обопільне рішення зі спірного питання.

У суді сторони не вибирають суддю, а рішення є обов'язковим не тільки для сторін суперечки, а й для всіх органів державної влади і органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, посадових і службових осіб. У третейському суді сторони обирають арбітрів (третейських судей), але рішення третейського суду є обов'язковим для сторін суперечки. Медіація не має певних процедурних правил, на відміну від державного суду або постійно діючого третейського суду, є лише загальні правила, яких кожен медіатор повинен дотримуватися [3].

Серед переваг медіації, як способу вирішення конфліктів, в літературі відмічають незначні матеріальні затрати на вирішення конфлікту, гнучкість процедури, добровільність, неупередженість і незалежність медіатора тощо. Хотілося зупинитися на окремих з них, які на нашу думку, є визначальними для захисту авторських прав в мережі Інтернет.

По-перше, це економія час і коштів. Через звичайну для сьогодення формальну процедуру судочинства розгляд справ зтягується на місяці та роки і при цьому інтереси сторін не задовольняються, тобто не забезпечуються їхні права. Непоодинокими є випадки, коли через довготривалість судового процесу, питання, по яких подавалися судові позови, втрачають свою актуальність, а сторони несуть суттєві матеріальні та моральні збитки і величезні втрати часу.

Порівняно із судовою процедурою вирішення спору шляхом медіації не є довготривалим і може суттєво заощадити кошти. Процес медіації чітко контролюється медіатором. Таким чином, кількість робочого часу, витрачена на вирішення спору, і вартість послуг, пов'язаних з